

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej. Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 2 goldinarja.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XVIII.

V Celovcu, 20. junija 1899.

Štev. 17.

Naročnikom!

One gg. naročnike, katerim z dnem 30. junija poteče naročnina, uljudno prosimo, da jo za II. polletje pravočasno ponové, da v dostavljanju lista ne bo nastal nered. Tudi tiste naročnike, ki so z naročnino na dolgu še za I. polovico t. l., uljudno prosimo, da se spomnijo svoje dolžnosti, ker bi drugače bili neljubo prisiljeni, jim list ustaviti. Kdor pa lista noče več sprejemati, naj ga nam vrne in naj nam to naznani, da vemo, pri čem da smo! Opozarjamo, da se na mnogih poštah gledé dostavljanja „Mir“-a godé velike nerednosti. Kdor je list naročil, a se mu ne dostavlja, naj popraša najprej na svoji pošti, oziroma naj ga reklamira. Reklamacije so poštnine proste! Cenjene rodoljube pa opetovano prosimo, da skrbijo, da se „Mir“ razširja vedno bolj med Slovenci!

Upravništvo „Mir“-a.

Napredujemo.

Vsi stanovi tožijo dandanašnji o slabih časih, a noben tako po pravici, kot ubogi kmet! Njegovi dolgovi rastejo, plačila rastejo, posli prihajajo od leta do leta dražji, malopridnejši, otroci se po šolah slabo vzgajajo, sin tepe očeta, hčer hoče v mesto, dekleta nočejo v hlev, fantje hočejo k gospódi iti služiti, doma pa žalujeta sama stari oče in mati in tožita o slabih časih! Kako pomagati? Veliko si lahko pomagamo sami, veliko bi se pa dalo tudi po postavah storiti.

Kdo pa daje postave? Državni zbor jih ima sklepati. Kdo pa je v državnem zboru? Ali so tam najodličnejši rodoljubi, poštenjaki? Dà, imamo tam veliko število častivrednih mož, a ob enem tako število drugih, ki se obnašajo, kakor pijani hlapci po gostilnah, ljudij, ki jim je ljudski blagor zadnja skrb, ljudij, ki nimajo vere, in vsled tega nimajo vesti in ne ljubezni do ubogega trpina.

Kdo je temu kriv? Tisti, ki so ove potepe volili, ki so ali svoje glasove pri volitvah za denar prodali ali pa so iz sovraštva proti duhovnikom volili drugače, nego so jim bili svetovali škofje in duhovniki. Državni zbor je prišel tako daleč, da od njega ne pričakujemo nič več. Ali kaj potem? Ali naj vse pustimo iti, kakor gre? Ne! Brodnik ne sme pustiti krmila iz rok in voznik vajeti ne sme vreči od sebe, kmet tudi ti ne smeš pustiti, da bodo drugi s teboj delali, kar jim je po volji, da te bodo topli in rezali jermena iz tvojeja hrbta, ti ne smeš molčati, če se gospódi vedno povišuje plača — na tvoje stroške, če država dela dolgove brez konca, ki jih bodeš plačal — ti!

Kaj potem, kako si pomagati? Mi si moramo iskati drugo zastopstvo; mesto nerabljivega državnega zbora moramo doseči stanovske zastope!

Hvala Bogu, da se je že nekoliko korakov storilo v ta namen, da je poljedelsko ministerstvo na svojo roko ustanovilo avstrijski kmetijski svet (Landwirtschaftsrath), ki bode imel nalogo, izključno posvetovati se o kmečkih zadevah in v to združevati najodličnejše kmečke velmože v Avstriji. Dne 31. maja je imel ta svet svojo prvo sejo in njegovi sklepi so tako važni, da lahko rečemo: mi napredujemo, — hvala Bogu, le tako naprej!

Sprejel se je predlog, ki tirja od države, naj krepko podpira kmečke zadruge in posebno združna skladišča. Naj jih podpira država gmotno, a naj jim pusti svobodno upravo.

Tirjalo se je nadalje, da se vsaj kmalu vpelejo obvezne kmečke zadruge, samo naj se v dotičnem postavnem predlogu skrči delokrog za tiste predmete, ki bi mogli zadrugi napraviti kako nevarnost. Naj se napravi v ta namen splošna, za vso državo veljavna postava, katera se naj izpolni z deželnimi postavami. In kjer bi dežele ne storile nič, naj se pospešujejo prostovoljne zadruge. Ministerjalni tajnik, g. dr. Ertl, je v debati, ki se je pričela o zadrukah, naglašal, da prostovoljne zadruge ne zadostujejo, da se morajo ljudje k dobremu siliti, kajti sedanji kmečki stanovni zastopniki, kakor kmetijske družbe, niso dosti v zvezi z ljudmi. Da je res tako, mi Korošci najbolj vemo, kajti kdo pa vodi po slovenskem delu naše dežele to družbo? Ljudje, ki jedó bel kruh, ki si pa za kratek čas semtertja oblečejo tudi kmečki jopič. Dr. Ertl je priporočal, naj se deželi pripusti do-

ločba, kako daleč naj se zadrugam dovolijo pridobninska podjetja, kakor n. pr. prodajo žita, nakupovanje blaga.

Potem so se posvetovali o zavarovanju proti toči in kar je najvažnejše, o preosnovi žitne borze. Že l. 1897. je poljedelsko ministerstvo priredilo posebno enketo ali posvetovanje o ti zadevi, a ministerstvo ni imelo sreče pri tem, kajti možje, ki bi bili imeli nastopiti proti borzi, se popred niso bili dosti dogovorili in so pri enketi govorili jeden proti drugemu, tako da so se jim židovski žitni trgovci smejali.

Mlinar Weber je zdaj predlagal resolucijo: Kmetijski svet (Landwirtschaftsrath) spoznava, da je igranje z žitom gospodarstvu jako nevarno in zato od vlade tirja: 1. da se blanko-termin-igra z žitom na Avstrijskem popolnoma prepove, 2. da naj bodo v bodoče samo tisti kupčijski sklepi na borzi veljavni, ki se naslanjajo na določeno provenienco (izvor) in pri katerih sta kvaliteta in čas pošiljatve natančno določena, 3. pojim „usance“-blago se v bodoče ne dopušča več in se mora ta tipa odpraviti; 4. najprej ko mogoče naj se skliče shod strokovnjakov, ki bodo določili nove kupčijske norme (pravila) za žito.

Da bodeš bralec vse besede razumel, ti jih razložimo: blanko-termin — igra z žitom, kaj je to? Na borzi igrajo z žitom tako, da ljudje, ki nikoli žita videli niso, prodajajo tisoče vagonov blaga, in ljudje, ki ga nikoli ne potrebujejo, ga kupujejo — a ne blago, marveč listke, na katere je blago zapisano. Žid A n. pr. prodá v jeseni židu B sto vagonov pšenice, ki se pa ne pošlje in plača takoj, marveč se ima plačati in prevzeti morebiti po 1 ali 2, ali 3, ali 4 mesecih. In ko ta čas mine, A nima žita, da bi ga poslal, vsaj ga B tudi noče, oba sta samo hotela igrati, in če je žitna cena šla ta čas kvišku, mora razloček (diferenco) plačati A, če je padla jo plača B. Taka igra je kmetu v neznošno škodo, ker špekulantje delajo žitne cene, ki resnični vrednosti nikakor niso primerne. Ta igra se ima prepovedati, in naj bi v bodoče veljali pred sodnijo le tisti kupčijski sklepi, kjer se je res kako gotovo blago, ki ima določene lastnosti, bilo prodalo.

Na te tirjatve je odgovoril sekijski sovetnik poljedelskega ministerstva dr. Scheinpflug, da je za potrebni shod že vse pripravljeno, posebno pa,

PODLISTEK.

Vagabundi.

(Iz češkega. — Svečan.)

Danes pokažem svojim bralcem slike treh vagabundov ali potepuhov. Vsi so vagabundi, a vsak je drugačen. Potepuhov prve vrste je največ, a niso nevarni; so le sitni. Vagabundov druge vrste je sicer manj, toda so nevarnejši, ker tak potepuh, če mu ne daš sam, krade. Tretja vrsta se dozda malo pokazuje v javnosti, ali skrivši podkopava tla povsod. So prihodnja šiba, katero Bog pošlje na nas zavoljo brezsrčnosti in trdosti bogatinov, skopuhov in tlačiteljev vseh vrst. Naj bi nas ta grenki kelih minil!

Prosim izvolite pogledati sliko prvo!

I.

Toplega spomladnega popoldne je sedel starček Srebot na velikem kamenu in pasel gosi. Star, umazan klobuk si je potlačil na solčno stran, kadil iz kratke lesene pipice ter gledal po okolici: opazoval je, kako ljudje sadijo krompir, kako Cofeljnov ječmen najbolj zeleni, kako se je po cesti peljal gospod oskrbnik, kako je mlinar izšel iz mlina, stegnil svoje ude ter šel v gostilno. Starček Srebot zagledavši mlinarja, je vzdihnil. Prtlačil je tobak v pipico in zamrmral: „Prokleta beračija!“

Naenkrat zasliši korake. Obrne se. Bližal se je star, raztrgan berač. Kadil je tudi. Na nosu je imel očali.

„Ah, Jože, dobro došel, stari tovariš,“ klical ga je Srebot. „Kam pa?“

„Lepa hvala, dobro došel tudi ti, Martin. Grem na delo. Kam bi drugam šel?“

„Kje pa imaš delo?“

Berač se je nasmejál. „Povsod, kjer se kadi iz dimnikov. Oprosti, vsedem se k Tebi. Do popoldne je še dolgo,“ reče iztrkavši pipo.

„Le se vsedi. Dal bi ti natlačiti pipo, imam pa samo nekaj prahú.“

„Natlači si torej iz mojega,“ ponudi mu berač poln mehur. „Jaz imam tobaka dovolj.“

„Glej, glej,“ čudil se je Srebot, „tebi ne gre slabo.“

„Zakaj bi mi šlo slabo? Ko odzvoni popoldné, grem po vasi. Tu dobim juho, tam malo kaše, ali kruha, in včasih mi dajo krapov toliko, da jih niti snesti ne morem.“

„Krapov?“ čudil se je Srebot. „Jaz jih imam samo ob največjih praznikih!“

„Zató ker si neumen, kakor si vedno bil. Delal si kakor črna živina za svoje otroke in kaj imaš od tega? Revščino! Jaz nikoli nisem delal in vendar živim kakor gospod. Skoraj vsak dan zaslužim toliko, da si morem kupiti polič žganja.“

„Hm, to bi jaz tudi znal,“ pristavi Srebot. „Jaz revež dobim komaj v nedeljo od hčere na osminko žganja.“

„Ali je tako skopa?“

„No, ni — ali prosim te: imajo samo to bajto, štiri otroke; včasih ni niti vinarja pri hiši.“

„Ti si sam zoper sebe! Začni tudi beračiti! Naučim te precej stokati — in na stare dni bodeš oskrbljen.“

„Kaj pa temu poreče hči?“

„Naj reče, kar hoče! Skrbi sam za se!“

Opoldne je Srebot prigral gosi iz paše domú. Hči ga pozdravi. Vsedeta se z otroki za mizo. Mož je bil dninar in zató je prihajal samo zvečer domú. Gospodinja nalije v skledo krompirjeve juhe. Stari Srebot sne nekoliko žlic in potem vstane.

„Kaj pa, oče,“ čudila se je hči, „ali vam je prišlo slabo, da ne jeste?“

„Eh, zmirom imamo to krompirjevo juho.“

„In kaj naj kuham?“

„Stari Jože mi je pravil, da pri beračenju dobi včasih toliko krapov, da jih niti snesti ne more. Na žganje si priberači tudi dosti. Daj mi kakšno vrečo, pojdem tudi beračit.“

Hčeri je zaostala sapa; ni rekla pa ničesar, da bi tega otroci ne slišali. Poslala je najmlajšega po žganje in šla je v kuhinjo delat krape, četudi so jih zaradi revščine imeli samo ob praznikih.

V testo so ji kapljale solze. — — —

Tako, to je prva slika, zdaj pa, prosim, druga!

II.

Bilo je po žetvi.

V T . . . ski gostilni je sedel pri mizi potepuh. Imel je brado, bil je oblečen v raztrgano sukno in na glavi je imel bel, luknjast klobuk. Pil je žganje. Za nekaj časa pride drugi vagabund, ki je bil še bolj razcapan. Nesel je torbo s kruhom. Ko je videl, da ni nikogar v gostilni, reče gostilničarju: „Oče, kaj mi daste za ta-le kruh?“

Gostilničar premeri torbo z očmi: „Petnajst krajcarjev.“

Naročajte in razširjajte „Mir“!

da je prirejeno obilno statistično gradivo, in da se bodo zdaj sklicali skušeni kmetovalci in strokovnjaki iz vseh dežel. Torej imamo utemeljeno upanje, da napredujemo v tej važni gospodarski zadevi. Vsa hvala gre zato vrlim krščanskim možem, ki delujejo v poljedelskem ministerstvu! P.

Pogodba — sklenjena!

Hudo je vrelo zadnje tedne v kotlu, v katerem so pripravljali pogodbo med Avstrijo in Ogersko. Zdelo se je, da mora odstopiti ali Thun, ali Szell, no, posrečilo se je vendar-le doseči sporazumjenje in pogodba med Avstrijo in Ogersko je zopet potrjena! Odnehati sta morala obadva dela, pravijo pa, da je sedanja pogodba za Avstrijo ugodnejša, nego prejšnja! Veliko več pa bi se gotovo bilo doseglo, ko bi ne bili Nemci s trmasto svojo obstrukcijo zabranili vsako redno delo državnega zbora!

Blagoslovljenje kapelice v „Národní šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovcu.

(Dopis „Mir-u“.)

„Kakšna slavnost se neki danes obhaja v slovenski šoli,“ — tako so popraševali slovenski kmetje, ko so zadnje sredo dné 14. t. m. popotujoči na trgovanje v Velikovec videli našo „Národno šolo“ okrašeno s cesarsko, slovensko in koroško zastavo. Ta dan vršila se je v ožjem krogu v naši šoli jako ginljiva in pomenljiva slavnost: blagoslovljenje domače kapelice, namenjene č. šolskim sestram in gojenkam dekliškega zavoda. Že pri stavbi „Národne šole“ se je v drugem nadstropju posebna soba odločila za kapelico. Radi preobilnih stroškov, ki jih je slavna družba sv. Cirila in Metoda za „Národno šolo“ imela, nismo imeli pravega upanja, da bi se domača kapelica že kmalu tudi uredila. Ali ljubi Bog, ki našo tako vzorno delujočo dično šolsko družbo vidno s svojim blagoslovom spremlja, ni samo pomagal slavni družbi, da je mogla svojo ulogo rešiti, ampak je nam obudil tudi požrtvovalnih dobrotnikov, ki so nam naklonili vse, kar je bilo za kapelico potrebno!

Glavni kinč nove domače kapelice je skoraj štiri metre visok prekrasni altar — dovršeno mojstersko delo našega rojaka umetnika g. Alojzija Progarja, akad. podobarja v Celovcu. Napravljeno je altar celo iz hrastovega lesa, ki je z oljem temno napravljen, vse je v naradni lesni barvi brez vsakega zlatega ali srebrnega okrašenja. Altar je takozvani gotični altar s perutnicami, t. j. ob straneh so vratice napravljene, s katerimi se zaklene altar in skriva glavna altarna podoba ter se samo pri sv. maši odpre. Gotični slog je do zadnjih podrobnostij strogo pravilno izvršen; krasni so številni stolpčki, sosebno pa dvakratni križ, s kojim dobi altar na vrhu jako lep sklep. Zelo fino so izdelane tabernakeljske vratice z jako dovršeno izrezlanimi znaki daritve sv. maše, s pšeničnim klasjem in z vinsko trto ter grozdem. Altarna miza sloni na štirih stebrih s krasnimi kapitelji, tako, da je spodaj pod mizo prosto. Žal, da nisem tako strokovnjaško izobražen, da bi mogel ovo vzorno delo prav oce-

niti in popisati, in reči moram le: Rodoljubi, ako vas pelje pot v Velikovec, ne zamudite si ogledati to umetniško delo rojaka g. Progarja. Glavna altarna podoba, ki jo bo pa g. Progar dovršil še le tekom letošnjega poletja, bo skupina, ki bo predstavljala prihod sv. treh kraljev pred betlehemska jaslica, ki se kot prvi zastopniki nevernikov klanjajo novorojenemu Zveličarju — res lepo upodobljenje národne, po krščanstvu požlahtnjene ideje. Vsa ta skupina bo izrezlana, ravno tako bodo se na znotranji in zunanji steni vrstic, ki zaklepajo glavno skupino, nahajale deloma izrezlane, deloma slikane podobe sv. Cirila in Metoda, sv. Frančiška Asiškega, sv. Antona Paduanskega, sv. Neže in druge. To delo bom svoječasno že bolj natanjčno popisal, ko bo dognano. Zdaj še manjkajočo altarno podobo so č.č. sestre nadomestile z lepo podobo Matere Božje z Jezuškom v naročju, in krog in krog so podobo obdale z modrobarvanimi draperijami, tako, da je altar tako lep, da si ga ne moreš dosti ogledati. In kdo je blagodušni dobrotnik, ki je s tako veliko gmotno žrtvo omislil nam ovi prekrasni altar? To je iskreni, s skrajno požrtvovalnostjo za mili naš slovenski národ delujoči koroški rodoljub, ki pa v svoji ponižnosti noče biti imenovan. Mili Bog naj preblagemu dobrotniku, ki je sam poleg altarja podaril tudi še lepo vezano mašno knjigo, obilen plačnik, kakor mu je zagotovljena trajna hvaležnost koroških Slovencev.

Krasna, kakor altar, je tudi vsa druga oprava in sv. posoda. Prelepi ciborij za shranjenje presvetega Rešnjega Telesa podaril je velespoštovani in prezaslužni duhovni voditelj č. šolskih sester in vedno radodarni rodoljub gosp. Janez Wieser, dekan v Velikovcu. Prekrasni, iz bron viliti in pozlačeni svetilniki so dar vzornega in požrtvovalnega rodoljuba gosp. Fr. Sadnikarja, trgovca z železino v Celovcu, ki šteje med največje dobrotnike „Národne šole“. Zelo lepo, dragoceno, v gotičnem slogu napravljeno bronasto in pozlačeno svetilnico za večno luč podaril je neumorno delavni rodoljub gosp. Vekoslav Legat, poslovodja Mohorjeve tiskarne v Celovcu, mož, ki si je stekel neminljivih zaslug za našo šolo. Zakaj njegova izvirna misel je bila, da naj se, ko se je novi kronin denar izdal, vsak prvo krono, ki jo v roko dobi, daruje družbi sv. Cirila in Metoda za našo „Národno šolo“, in s to mislijo je ravno on v „Miru“ nabral že več tisočakov v ta namen. Lepi bronasti in pozlačeni križ nad tabernakelnom je dalje dar drugih blagih celovških rodoljubov. Vse te krasne in umetniško lepo ter pravilno izdelane stvari napravil je pasar g. Henrik Sadnikar v Ljubljani, brat našega celovškega dobrotnika, naročiteljem in nam v popolno zadovoljnost in veselje. Prvih sveč, jako velikih in debelih, podaril je g. J. Cehner, svečar v Velikovcu; č. g. Fr. Holec, kanonik v Velikovcu, volil pa je dva zvončeka in stojalo za mašno knjigo. Konečno je nam še obljubljen dragocen kelih, ki bo stal 120 gld., in dva nova mašna plašča, kar vse se bo nakupilo iz darov koroških rodoljubov. Svoječasno, ko te darove dobimo, bom jih že popisal, kakor bodo tudi imena vseh blagih dobrotnikov v „Miru“ razglašena. Kapelične klopi, kakor vso v zakristiji potrebno opravo napravil je gosp. Matija Volavčnik, mizarski mojster v Velikovcu, prav lepo in so se ti stroški pokrili

z darovi, katere smo prejeli svoječasno kot odškodnino za pobita okna, katera so neznaní velikovski poulični pobalini pobili v noči od 26. do 27. okt. l. 1896. Preblagi dobrotnik, ki nam je altar omislil, oskrbel nam je tudi posvečeni altarni kamen (portatile) s svetinjami, in sv. Oče Leon XIII. so nam na našo prošnjo z odlokom od 11. marca t. l. dali dovoljenje, da se sme shraniti v naši šolski kapelici presv. Rešnje Telo, mil. naš g. knezoškof pa so dovolili, da se sme tukaj darovati daritev sv. maše. Nimamo besedij, da bi se vsem navedenim preblagim dobrotnikom dostojno zahvalili za vse njihove prevelike darove, zagotovljamo jih pa, da se bomo jih vsakokrat, ko bo sv. maša v šolski kapelici, spominjali, kakor bodo tudi za nje molile č.č. sestre in gojenke.

Dné 14. t. m. se je tedaj ona kapelica, pravi biser krasne naše „Národne šole“, ob 9. uri dopoldne slovesno blagoslovila. To ljubko in pomenljivo slavnost so počastili: visokorodna gospa ekscelencija Ivana baronica Pino in g. Cehner iz Velikoveca; iz Celovca gg. Legat, Sadnikar in Rozman; g. Schmidt iz sv. Višarij; iz Štajerskega č. sestra Stanislava Voh, višja prednica šolskih sester v Mariboru, in č. sestra Angelina Križanič, prednica šolskih sester v Celju; kot zastopniki kmetskega stanu so bili navzoči odlični posestniki Škorjanc, Sivic, Hubelnik, Štefan, Murk in kmetice Majrička, Hornarca in Hubelnica. Večje število rodoljubov zavoljo tesnega kapeličnega prostora žal ni bilo mogoče povabiti.

Blagoslovljenje je opravil č. g. dekan Wieser. Najpoprej je imel g. dekan jako izvrsten in ginljiv nagovor, v katerem je pred vsem naglašal, da so se besede preroka Malabije: „Slavno bo moje ime med vsemi národi in povsod se bo mojemu imenu darovala čista daritev“, danes spolnile tudi v „Národní šoli“. Prvokrat se danes v naši šoli daruje sveta maša in od danes naprej bo Bog sam v zakramentu presv. Rešnjega Telesa tukaj pričujoč. „Glej stanovanje Božje med ljudmi, oni bodo moje ljudstvo in jaz njih Bog“. Kakšna čast in sreča za č.č. sestre! Čast, ker ljubi Jezus sam v njih sredi prebiva, sreča pa, ker imajo lahko priložnost, obiskati vsemogočnega pomočnika. Tukaj bodo č. šolske sestre svoje redovne molitve opravljale, tukaj sem bodo zahajale pomoči in tolažbe iskat, kedar nastanejo težave pri izgoji njim izročene mladine. Potem obrne se č. govornik še do navzočih gojenk in jih opominja. Naj bodo pridne in ubogljive, in ko se zopet nazaj vrnejo k svojim starišem, stanovitne v dobrem, tako bodo slovenskemu národu v korist. Vse, kar tukaj vidite, vskliknil je g. dekan h koncu, vse je podarjeno od blagih dobrotnikov, katerim srčno zahvalo izreka. Nato je g. dekan blagoslovil kapelico, altar in vso obleko in opravo in potem je daroval prvokrat sv. mašo, pri kateri so č.č. cestre s spremljevanjem harmonija krasno pele. S zakramentalnim blagoslovom ob koncu sv. maše končala se je redka slovesnost, ki bo ostala vsem udeležencem v trajnem spominu. T.

Dopisi prijateljev.

➡ Slovenci! Zakurite na večer 6. julija v čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu po vseh slovenskih gorah in planinah prav mnogo kresov. ➡

Kronski darovi za velikovško „Národno šolo“: Gospa Helena Končnik p. d. Končnica v Topli pri Črni 20 K; Matevž Škofic p. d. Murk v Št. Juriju na Vinogradih 2 K; Ivo Šorli, pravoslovec v Velikovcu, 2 K; sl. hranilnica in posojilnica v Črni 50 K; župnik Karol Kirchmayer v Črni 1 K; odborniki posojilnice v Črni: Alojzij Božič 1 K, Primož Walter 1 K, Jožef Osojnik 1 K; iz nabiralnika pri Sv. Križu 10 K; družba, zbrana ob priliki sv. birme v Ribnici na Pohorju, poslala nam je po g. kaplanu Kinskyju 9 K; posojilnica v Velikovcu 100 K; stava, katero je izgubil Blisk proti Buriji 3 K; J. Vintar, župnik v Bilčovsu, 5 K; Primož Šelander v Bilčovsu 1 K; Ana Božič v Bilčovsu 1 K. Vkup 207 kron. — Živel nasledniki!

Iz Celovca. (Pogreb mil. g. stolnega prošta dr. V. Müllerja.) Veličasten sprevod, ki se je pomikal dné 8. t. m. na Št. Rupertsko pokopališče, je pokazal, kako spoštovan in priljubljen je bil pokojni prošt in predsednik Mohorjeve družbe, dr. Val. Müller, v vseh krogih našega mesta. Udeležile so se pogreba vse celovške šole. Z dežele prišlo je mnogo gg. duhovnikov in bili so zastopani razni cerkveni redovi. V korarski hiši je blagoslovil truplo mil. g. knezoškof sam ter potem vodil sprevod v stolno cerkev, kjer je bilo truplo v drugič blagoslovljeno. Od tam na pokopališče vodil je sprevod preč. g. stolni školastik, dr. posl. Lambert Einspieler. Za krsto so korakali sorodniki, potem zastopniki raznih uradov, občinskega sveta itd. Za njimi je šel odbor družbe sv. Mohorja z osobjem tiskarne in knjigovoznice ter mnogo občinstva. V korarski hiši, stolnici in na pokopališču so gg. bogoslovci zapeli ganljive žalostinke. Drugi dan je bila v stolni cerkvi slovesna sv. maša — zadušnica, katero je daroval mil. g. knezoškof. — Raz

„To je premalo! kruh je kakor »torta«. Dajte dvajset.“

„No, bodi!“

Potepuh izsiplje kruh na veliko skledo in se vsede k mizi. „Zdaj pa mi ga dajte četrtinko!“

Drugi vagabund mu je šepetal: „Ta kruh si dal skoraj zastoj. Bil je več vreden.“

„Zakaj me tikaš? Ne poznam te.“

„Hm“, smejal se je drugi, „tikajo se častniki — zakaj bi se midva ne mogla tikati? Sva tudi enakega stan.“

„Oho, jaz nisem karsibodi. Imel sem veliko posestvo. Šlo mi je pa skozi grlo.“

„Poglej meni v usta, reče drugi potepuh, odpirajoč usta.“

„Zakaj? ničesar tam ne vidim.“

„Ničesar? Ali tam ne vidiš se sukati kolesa? Saj sem tja vtaknil mlin s štirimi kolesi!“

Potepuh-kmet se zakrohoče in povzdigne klubuk: „Ah, moj poklon! Ti si še večji mojster kakor jaz.“

„Torej vidiš in prej si se jezil, da te tikam.“

„Nič za zlo. Na zdar!“ Klical je, ponujajoč potepuhu-mlinarju glažek.

„Hvala!“ Napil se je precej, obrisal brado in podpirajoč glavo z levo roko, vprašal je tovariša: „Kako ti gré?“

„Zdaj še dobro. Kako bode po zimi — ne vém.“

„To je najmanjša skrb“, odvrne mlinar. „Če pade veliko snega in začne pihati mrzel veter, ukradem nekje kaj — in bodem oskrbljen. V C... ni tako slabo.“

Kmet se je pazljivo ozrl: „Ne govori o takih rečéh glasno.“

„Zakaj ne? Saj je to postavno!“

III.

Padal je droben dež kakor megla. Pihal je mrzel veter. Šel sem iz cerkve domú. Pri vratih čakal je náme visok, bradat mož. Obleka je bila sicer oguljena, toda še precej dobra.

Pozdravil je in rekel: „Prosim ponižno za kako podporo.“

Zdel se mi je biti delavec iz tovarne brez dela. Segel sem v žep in dal mu dva krajcarja.

Mož je poprej pogledal denar, potem pa mene in predrzo rekel: „To je podpora za-me?“

„Ali se vam zdi premalo?“

„V taki hiši bi imel dobiti vsaj goldinar,“ rekel je ostro.

„Človeče, kaj mislite?“ odgovorim mu; „pride vas na dan 30 do 40 — in jaz sam nimam goldinarja na dan plačila.“

Potepuh je zaiskril z očmi: „Nimate? Kdo vam bo verjel! Bodite veseli, dokler še hodimo prosit — kedar pridemo z drugo“ — in stisnil je pest — „bode se vam slabše godilo!“

Obrnil se je, zaloputnil vrata in hitro odšel. Ali ni bil to — anarhist?

In takih je več, nego kdo misli!

Smešničar.

(Bolne oči.) A.: „Kako pa je kaj z vašimi bolnimi očmi?“ — B.: „Jaz ne vem, pa zdravnik mi pravi, da zdaj že bolje vidim.“

hiše družbe sv. Mohorja je vihrala tiste dni črna zastava. Družbinemu odboru so izrekli svoje sozljaje: „Slovenska Matica“ v Ljubljani po predsedniku Levcu; „Društvo sv. Jeronima“ v Zagrebu po predsedniku dr. Suku; škof tržaško-koperski A. M. Sterk in ljubljanski župan Iv. Hribar.

Iz Celovca. (Slavnostna akademija slovenskih bogoslovcev.) Lep užitek so nam podali gg. slovenski bogoslovci celovski s slavnostno akademijo v četrtek dne 15. t. m. Pokazali so, kako resno se poleg težkih svojih nauk bavijo tudi z materinim jezikom in kako se pripravljajo za poznejše resno delo med narodom slovenskim. Spored pomenljive slavnosti je obsegal 10 točk. S prisrčnimi besedami je g. predsednik Janko Maierhofer pozdravil v velikem številu došle goste. Govora sta bila na sporedu dva. G. J. Maierhofer je obširno in temeljito govoril o „cerkvenopolitičnih bojih na Avstrijskem od leta 1848. do 1874.“ Drugi govornik g. Iv. Drevenšek je razpravljal jako živo in spretno, kako je treba delovati, da „vremena nam Slovincem bodo se zjasnila.“ Z globokim čutom in uprav mojsterski je deklamoval g. J. Dobrovč krasno S. Gregorčičevo pesem „Hajdukova oporoka“. — Posebno krasno je bilo pa petje pod vodstvom g. Fr. Neubauerja. Redko slišimo v Celovcu tako točnega in izbranega petja! Prva pesem je bil A. Nedvedov „Pozdrav“, potem A. Foerster: „Pevajmo“, P. H. Sattner: „Pogled v nedolžno oko“ in konečno „Lepa naša domovina“. Posamezni glasovi doneli so krepko ter živo, in vse je kazalo o dobri vaji. G. J. Hornböck je zapel zelo lepo rusko narodno „Sarafan“; na glasoviru ga je spremljal g. A. Mlinar. V sklepnem nagovoru se je g. Maierhofer zahvalil vsem udeležencem in prebral več brzojavnih pozdravov. — Slavnosti so se udeležili č. gg. profesorji in vodstvo bogoslovja, dasi so Nemci. Celovski rodoljubi so prišli sicer v lepem številu, bolelo nas je pa, da smo morali nakatere izmed njih pogrešati, katere bi bili pri akademiji udeležene posebno radi videli. Tudi z dežele je počastilo slavnost več gg. duhovnikov. — Gg. slov. bogoslovcev gré pa iskrena hvala za slavnost, ki ostane gotovo vsem udeležencem v najlepšem spominu!

Iz Št. Lipša pod Juno. (Nov zvon.) Po dolgem čakanju smo dobili nov zvon za našo cerkev v soboto pred binkoštni. Slovesno so ga blagoslovili binkoštni terek. Sveto opravilo je izvršil preč. g. prošt Vavtižar iz Dobrlevasi, navzoči so bili tudi preč. g. korar dr. J. Somer iz Celovca, č. g. Eichholzer iz Globasnice in č. g. Janez Štiberc iz Žitarevasi. Ob 8. uri začelo se je blagoslovljenje novega zvona. Po blagoslovu je nas preč. g. prošt lepo opominjal, da naj vedno zvesto poslušamo glas zvona, zlasti, ko nas kliče k molitvi. Potem je bila sv. maša, pri kateri je zvon že prvokrat zapel. Vsi so se srčno razveselili lepega glasu. Stroške za zvon, kateri je za star cent težji nego prejšnji, so pokrili farani, zlasti botra J. Berdnik in Meta Urh. Vsem bodi za to prisrčna zahvala!

Iz Hodiš. (O cerkvenem petju.) Dovolite mi, prosim, malo prostora v svojem cenjenem listu, da spregovorim nekoliko o tukajšnjem cerkvenem petju. Bil sem dne 1. t. m. pri božji službi tukaj, da se prepričam, je-li petje res tako dobro, kakor je bilo slišati. Potrjujem, da je res tako! Petje bilo je jako točno in lepo, da je moralo ganiti vsakega. Pri procesiji pelo je sedem fantov in pet deklet jako dobro. Hvala za to gre zlasti pevovodji gosp. Modriču! Tudi vsem drugim bodi hvala zato! Sicer se zaganjajo tudi pri nas marsikateri v pevce, a to naj jih nikakor ne straši! Le marljivo naj pojejo in napredujejo Bogu v čast in faranom v veselje! — Procesije so se udeležili tudi požarni brambovci in jo s tem prav lepo povzdignili!

Novičar.

Na Koroškem.

(Skladišče v Sinčivasi) se že pridno zida. Načrti kažejo, da bo stavba jako lepo urejena. Stavba bo 18 metrov dolga, 13 metrov široka in 12 metrov visoka, ter tako močno podstavljena, da bodo zgornji prostori lahko nosili do 25 vagonov (2500 meterskih centov) žita. Prvo nadstropje bo zvezano z železniško postajo po 40 metrov dolgem mostu. Rodoljubi, pristopite k naši prvi zadrugi!

(Kotlje pogorele!) Kakor smo že zadnjič omenili, je to lepo vas pod Uršelsko goro uničil strašen požar dne 3. t. m. Kmalu po 1. uri popoldne je začela goreti streha na hiši trgovca Tom. Pleterska in pri precej močnem vzhodnem vetru se je požar naglo razširil. Kmalu je bila skoro vsa vas s farno cerkvijo vred v plamenu in to tem ložje, ker so bile skoro vse hiše in tudi cerkev z deskami krite. Pogorelo je 12 poslopij, cerkev z zvonikom in mrtvašnica. Čudno je, da je neki ve-

liki križ tik cerkve na pokopališču nepoškodovan ostal, med tem ko je bilo okoli vse v ognju. Krasni zvonovi so popokali in eden je z zvonika padel. Žalosten je bil pogled na pokopališču, kjer so križi itd. vse križem ležali, med njimi čisto črnosajsto in pomandrano „jabolko“ s križa na zvoniku! Žalostno obletava golo zidovje četa mokoselk, lastavice, vrabcev itd., iskaje mladičev in gnjezd. Zupnišče in šolo so k sreči rešili. Požarne brambe so prihiteli iz Guštanja in Prevalj.

(Požar.) V Škofičah ob Vrbskem jezeru je pogorelo dne 1. t. m. posestvo Urba Doujaka p. d. Hvača. V ognju je ostalo tudi štirinajst ovac in ena svinja, ter je škoda znatna. Šolo so le s silo rešili. Zažgala sta dva mlada fanta, ki sta bila vedno brez nadzorstva in ki sta se bila že večkrat blizu poslopij igrala z ognjem, ne da bi jih bili dosti kaznovali.

(Drobiž.) Na nekem polju blizu Celovca so našli dne 16. t. m. umorjeno 22letno šiviljo Marto Stossier iz Poreč. Kdo je storil strašni zločin, se ne vé. — Dne 13. t. m. je obiskal Celovec nadvojvoda Leopold Salvator s mnogimi častniki. — Koroški pivovarji so imeli dne 11. t. m. shod v Celovcu. Ugovarjali so novi nakladi na pivo. — Toča je klestila minuli teden v Št. Danijelu nad Pliberkom. — Davica razsaja med otroci v Guštanju. Šolo so zaprli.

Po drugih slovenskih deželah.

(Slov. kmetijska družba tržaška) je imela dne 11. t. m. svoj občni zbor. Družba deluje jako uspešno v prosep tržaških Slovincov. Vzdržuje dve trtnici in ima 6 podružnic. V treh vaseh so osnovali zavarovalnice za govejo živino. Sedaj snujejo tudi mlekarke zadruge. Vlada je dala družbi 1700 gld. podpore. Značilno je, da daje vlada laški kmetijski družbi, ki za kmete ne stori ničesar, 4000 gld. podpore!

(Na prižnici ga zadela kap.) V kapucinski cerkvi v Trstu je dne 8. t. m. pridigal laški pater Anton. Med pridigo ga je zadela kap. Morali so ga odnesti s prižnice in kmalu na to je izdihnil svojo dušo.

(V železniškem vozu ustrelil fanta.) Dne 8. t. m. vozila se je neka gospa Radivo s svojim sinom iz Gorice v Trst. Pri Barkovljah potegnil je nakrat neki ptujec, ki se je vozil z njo, revolver iz žepa in ustrelil dečka, ki se je takoj zgrudil mrtev v naročje nesrečne matere. Na krik materin so vlak ustavili, a med tem je morilec skočil iz vlaka in pobegnil. Policija pa ga je kmalu ujela. Morilec je nek doktor kemije E. Pach iz Nemčije. Meša se mu in sedaj ga imajo v bolnišnici. Pogreb otroka je bil jako slovesen. Pri grobu je mati velike žalosti omedlela.

(Streljanje proti toči) se poskuša na vedno več krajih. Za Kranjsko je ministerstvo v ta namen dovolilo 1000 gld. podpore, ki se bode razdelila raznim občinam.

(Osebné novice.) Dne 4. t. m. je umrl v Jarenini na Štajerskem č. g. vpok. župnik Anton Fišer, star 58 let. Bil je vnet zagovornik narodnih pravic in pravi steber slovenstva ob nemški meji. N. p. v m.! — V Velenju je dne 9. t. m. nagloma umrl tamošnji župan, zdravnik Fr. Skubic. Bil je vrl narodnjak.

(Velik plaz.) V Novi Štifti na Štajerskem se je v noči 26. maja potegnil nad posestvom Pogorelnika velik plaz. Nad pet oralov zemlje je zdrčalo v dolino, med temi je bil en oral smrekovega gozda. Plaz je odnesel tudi dva hleva, en mlin in eno žago. Prebivalci bližnje hiše so morali po noči bežati iz stanovanja.

(Nova društva.) V Ljubljani so ustanovili slovensko vinogradniško društvo z namenom, združevati in podpirati vinogradnike, prodajati od udov pridelano vino itd. Prvi občni zbor bode dne 22. t. m. — V Sodražici na Kranjskem so ustanovili kmetijsko društvo.

(Iz Istre.) V Pomjanu so Slovenci propadli pri občinskih volitvah po hudi borbi v vseh treh razredih in to vsled prehudega laškega pritiska in mnogih nepravilnostij komisije. — Italijani delajo z vso silo, da bi Istro čim prej popolnoma poitalijančili. Delajo pa to pred vsem na ta način, da delijo hrvatske občine tam, kjer jim kaže, dobiti kako tako novo občino za-se. Drugih, kjer so Lahi gospodarji, pa nočejo deliti. Zadnji čas bi pač bil, da vlada sprevidi to početje ter mu stori konec.

(Drobne novice.) V Šmartnem pri Litiji je knezoškof dr. Jeglič dne 4. t. m. slovesno položil temeljni kamen novi farni cerkvi. — V Opatici je bilo letos nad 11 tisoč gostov. — Avskulant dr. Pesante se je pri kolesarski dirki blizu Pulja tako zaletel v obcestni kamen, da je v malo urah umrl. — V valovih Krke je našel smrt učenec družega gimnazijskega razreda Fr. Marinko v Novem mestu. Kopal se je v Krki s tremi tovariši — Že na smrt obsojeni cigan Held v Novem Mestu pride še enkrat pred sodnijo.

Krizem sveta.

(Zadružniški nadzorniki.) Da se pospešuje razvoj obrtnih zadrug, bode trgovinsko ministerstvo nastavilo zadružniške nadzornike kot posebne uradnike trgovinskega ministerstva, katerih naloga obstoji v tem, da pospešujejo zadruge, pomagajo obrtnim oblastvom pri nadzoru obrtnih zadrug in o njih delovanju poročajo trgovinskemu ministerstvu.

(Trg pogorel.) Na Zgornjem Avstrijskem je dne 7. t. m. pogorel trg Ottensheim. Ogenj se je jako hitro razširil in so le malo stvari rešili. Zgorele so tudi štiri ženske. Od 168 hiš jih je pogorelo 129. Škode je nad 600 tisoč gld.

(Ruski car za kmete.) Iz nekega poročila je ruski car razvidel, da je na Finskem 34 odstotkov kmetov brez lastnih zemljišč. Zaukazal je za to, naj se nabere poseben zaklad, iz katerega bodo kmetom kupovali zemljišča, da postanejo samostojni.

(Velike nezgode.) V Severni Ameriki so bili minuli teden hudi viharji (vrtuni). V mestu Novi Rišmond je baje usmrtenih 150 oseb. — Na postaji Exeter v Pensilvaniji sta trčila dne 12. m. m. vlaka vkup. Ubitih je bilo 29 oseb. — Strašno neurje je bilo dne 10. t. m. na Španskem. Vihar in toča sta napravila neizmerno škodo. V Madridu je ležal led meter visoko. Vrtovi in nasadi so čisto uničeni. — V Ogerskem mestu Palocza je pogorelo 140 hiš.

(Stoletnica Puškina) se je na Ruskem te tedne presiljano praznovala od carja do kmeta. Povsod so z velikanskimi slavnostmi obhajali stoletni spomin rojstva slavnega pesnika. Od vseh slovenskih stranij so dohajali brzojavni pozdravi.

Opozarjamo, da se god slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda odslej ne bode obhajal dne 5. julija, marveč **dne 7. julija.** Kresovi naj se zato žgô v večer **6. julija.**

Družba sv. Mohorja.

V smislu družbenih pravil so celovski udje družbe sv. Mohorja dne 18. t. m. na mesto umrlega predsednika mil. gosp. dr. Val. Müller-ja in odbornika g. B. K. Rossbacherja izvolili v odbor družbe g. c. kr. profesorja Jož. A. Pih-a in g. stolnega kaplana Jož. Hribar-ja.

Odbor je na to izbral za predsednika družbe dosedanega prezaslužnega podpredsednika, prečsat. g. stol. školastika Lamberta Einspielerja, in za podpredsednika g. blagajnika Sim. Janežič-a.

Sprejemanje dijakov v Marjanišče.

Dne 15. julija se konča letošnje šolsko leto na latinskih šolah. Dne 17. in 18. julija so prve preskušnje. Opozarjamo slovenske stariše in čast. duhovščino, da morajo fantje v tem času narediti skušnjo, ako želé sprejeti biti v knezoškofijsko Marjanišče.

Najbolje je, da se otroci naznanijo dne 17. julija v c. kr. gimnaziji in se isti dan predstavijo marjaniškemu vodstvu, kjer naj ob enem oddajo svojo prošnjo za vsprejem. Prošnji morajo biti priložene sledeče listine: 1. krstni list; 2. izkaz o premoženju starišev; 3. spričevalo, da so se fantu stavile ošpice; 4. spričevalo zdravnikovo, da je prosilec zdrav (koleka ni treba); 5. zagotovilo starišev, v katerem se izjavi, koliko hočejo ali morejo stariši za fanta plačati in 6. izjava starišev, da hočejo vse storiti, da se vzdrži otrok pri duhovskem poklicu.

Častito duhovščino opozarjamo osobito na dejstvo, da prosi premalo kmečkih otrok za vsprejem, zato se naj ne prezirajo nadarjeni fantje. A popolnoma ubožni otroci naj bi se Marjanišču ne usiljevali, predno se ne vidi, ali so za uk zmožni ali ne, ker bi se sicer zavodu delali preveliki stroški, dostikrat brez vse koristi.

Sprejemajo se le Korošci, izjemoma tudi zunaj Koroške rojeni sinovi koroških starišev, ali na Koroškem rojeni sinovi tujcev; nezakonski otroci se ne sprejemajo. Tudi se ne vsprejemajo otroci, ki nimajo trdnega zdravja. Kjer imajo stariši nekoliko premoženja, se morajo zavezati, da hočejo doplačevati za vzdrževanje svojega otroka primerno svôto, ker marjaniški fond ni tako izdaten, da bi se moglo veliko otrok vzdrževati brezplačno. Nahajajo se pridni dijaki, ki so sirote, ali popolnoma revni, od katerih se ne more nič tirjati, za te naj bi drugi, ki kaj imajo, donašali po svoji moči. Č. g. duhovniki naj bi v tem oziru prav vestno poročali in pri svojem priporočilu ozirali se na značaj starišev. Kajti, kjer stariši niso res verni, navadno tudi iz otroka ne bo duhovnik. V ta namen so pa dobrotniki zložili semeniški fond.

Prosilci, ki so že obiskovali latinske šole, naj se predstavijo semenškemu vodstvu do 18. julija in naj prineso s seboj s spričevali obloženo prošnjo;

Pristopite slovenskemu kat.-pol. in gosp. društvu!

dijaki, ki so v šoli ali padli, ali dobili poskušnjo, ali neveljavni red v svojem zadržanju, se ne sprejemajo.

Sprejetim gojencem se bo z vsprejemnim listom vred naznanilo, kaj imajo prinesiti s seboj v zavod.

Gospodarske stvari.

Hren in rudeča paprika.

Zelo koristna rastlina je hren. Vsadi ga v tak kraj, kjer druge rastline n. pr. zelje itd. ne rastejo. Torej nikar v zelnik! Perje in korenina imata mnogo zdravilne moči, in zdravita najbolj različne bolečine. Bodeenje v prsni mine, če položiš eno pero na dotično mesto. Prej pa moraš pero držati v vročem jesihu. Ravno tisti upljiv ima kakor „flašter“ iz gorčice (ženofa). Kdor ima trganje ali vnetje v udih, naj naklada obkladke iz hrena. Mnogo polajša bolečine, velikrat jih pa popolnoma odstrani. Če te glava boli, položi posušeno pero na čelo. Iz korenine napraviš lahko izvrstno zdravilo zoper glavobol in omedlevico. Naribaj hrena prav na drobno, polij to z alkoholom in ohrani to v dobro zamašeni posodi. Perja natrgaj, ravno predno se začne delati seme, posuši ga v senci med dvema z mastjo namazanima listoma papirja (to zato, da ohrani rastlina olje, ki ga ima v sebi). Potem deni pero v velike bukve, zato, da ohrani svojo obliko, in je hrani, da je moreš rabiti, ko pride čas. — Če položiš na nogo ali čelo, deni papir čez. — Tudi je dobro, če sadiš rudečo papriko. Če te bolijo zobje, deni nekaj paprike na meso okoli tistega zoba. Če ne bo zobobol popolnoma ponehal, se bo gotovo mnogo zmanjšal.

Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda!

Zahvala.

V imenu slovenskih bogoslovcev izrekam tem potem najprisrčnejšo hvalo vsem častitim, velecenjenim gospodom, ki so v tako obilnem številu počastili „II. slavnostno akademijo“ v bogoslovju, ter tako dali tej slavnosti lepo slavnostno lice v veselje in spodbudo slovenskim bogoslovcem.

Janko Maierhofer,
bogoslovec, t. č. predsednik „Slov. akad.“.

Naznanila.

Dr. Alojzij Kraut,

odvetnik v Celovcu,
na benediktinskem trgu št. 4., I. nadstropje.

Uradne ure so od 1/2 9. do 12. ure zjutraj
in od 3. do 6. ure popoldne.

Ob nedeljah je pisarna zaprta.

Posestvo s pekarijo,

ki obsega 14 oralov njiv in travnikov, 15 oralov gozda, se takoj proda ali dá na več let v najem. Več pové lastnik **Jožef Sušnik**, grajščinski oskrbnik v Partovci pri Celovcu, pošta Celovec.

Matija Planko

v Celovcu, Salmstrasse št. 6.

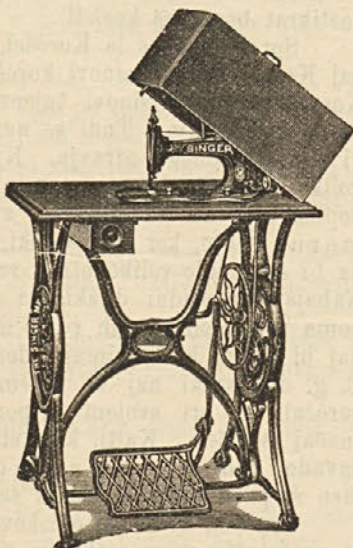
priporoča svojo veliko zalogo

šivalnih strojev

najboljših vrst črevljarjem, krojačem in šiviljam po najnižjih cenah ter je prodaja tudi na obroke. — Dalje ima v zalogi vedno na izbiro

železne blagajnice

raznih velikostij, varne proti ognju in tatovom. — V svoji delavnici popravlja po nizki ceni vsakovrstne šivalne stroje in kolesa.

Oddajo se za poletne mesece

tri lepe, nove sobe, z dvema kuhinjama, proti zmerni ceni na lepem kraju v Kotmarivasi (lastna pošta), 2 uri od Celovca oddaljeno. Več pové **Matija Prosekar**, posestnik v Kotmarivasi.

Domače mline,

opisane v št. 9. letošnjega „Mira“, priporoča svojim sobratom ter prevzame naročitve na te, kakor na vse druge, kmetijstvu res koristne stroje po primeroma nizki ceni **Josip Božič** p. d. Telian, Vancavas. Pošta Grabštanj (Grafenstein).

Novo litanije

presv. Srca Jezusovega

s posvetilno molitvijo in prošnjo k najsvetejšemu Srcu se dobivajo v **tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovcu**. 25 komadov stane 45 kr. (poština 5 kr.); 50 komadov 80 kr. (poština 10 kr.); 100 komadov 1 gld 40 kr. (pošt. 15 kr.).

Tiskarna družbe sv. Mohorja se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pisemenih zavitek itd. po najnižjih cenah.

➔ Za porabo sadja. Za pridelovanje vina. ➔

Stiskalnice za sadni mošt za grozdno vino

s stalno delujočim dvojnimi tiskalom in uravnavo stiskanja „Herkules“. Jamčimo za najvišjo zmogljivost, do 20 odstotkov višjo, kakor pri vseh drugih stiskalnicah.

Sadni in grozdni mlini. Stroji za obiranje sadja.

Popolne naprave za pridelovanje mošta, stalne in za prevažanje. **Stiskalnice in mlini** za pridelovanje sadnih sokov. **Sušilnice** za sadje in zelenjad, lupilce in rezalnice, najnovejše **samodejne patent-brizgalnice** za grozdje in rastline „**Syphonia**“, izdelujejo in prodajajo z garancijo kot posebnost v najnovejši, najbolj izvrstni in priznani sestavi.

PH. MAYFARTH & Comp.

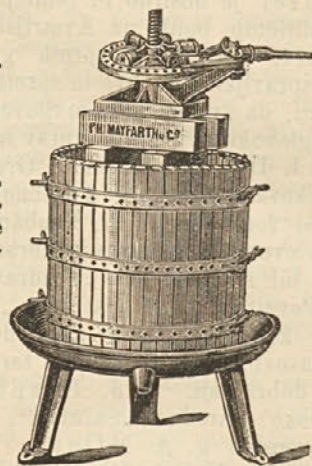
c. kr. izključlj. privilegirana

tovarna poljedelskih strojev, livarna in plavž na par.

Dunaj, II. Taborstrasse št. 71.

Obdarovani z nad 390 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami.

Obširni ceniki in mnoga priznalna pisma se delijo zastoj. — Zastopniki in prekupci strojev se iščejo.

KATHREINER-Kneippova sladna kava.

Stara mamica, še meni!

Že leta sem izpričano izvrstna primes k bobovi kavi. — Pri živčnih, srcnih, želodečnih boleznih, pri pomanjkanju krvi etc. zdravniško priporočena. — Najpriljubljenejša kavina pijača v stotisočero rodovinah.